

שבועות

בְּכוֹרִים

מילים: שמואל בס
לחן: שרה לוי-תנאי

פְּרִי גִנֵּי הַנֶּחַל הֵבֵאתִי,
מִלּוֹא הַטֶּנָּא רַב פָּאָר.
בְּכוֹרִים פֹּה הֶעֱלִיתִי,
וְרֹאשִׁי עֲטַרְתִּי זֶר.
לָהּ, לָהּ, לָהּ...

רון עסיה, גן יערה, עומר

על שלמה בס, ראו בשיר "אש אש" (עמוד 164)
על שרה לוי-תנאי, ראו בשיר "חג אסיף" (עמוד 40)

על השיר

חג השבועות מציין את תחילת עונת הביכורים. את הביכורים היו מביאים משבעה מינים של תבואה ופירות, שארץ ישראל התברכה בהם על פי המקרא: חיטה, שעורה, גפן, תאנה, רימון, זית ודבש (תמרים).

בקיבוצים, אחרי מלחמת העולם השנייה, היה חג הביכורים חג מרכזי ומסכם לגדולים ולקטנים כאחד. בתקופה זו נהגה שארית הפליטה מרחבי אירופה לערוך טקסים ובהם הפרחת יונים הנושאות ברכת שלום לכל תפוצות ישראל. לכן מוזכרות היונים בסוף השיר. לוי-תנאי הוסיפה את הנופך המזרחי, בהתאימה את המילים של "פרי גני" למנגינה תימנית של "מפי אל". כמו כן, היא ביימה בקיבוץ רמת הכובש את מסכת "מגילת רות" הנקראת בשבועות.

השיר הוא בעל אופי של שיר לכת, הוא מתאר את הבאת הביכורים ממקומות שונים בארץ. בבית הראשון ניכרת ההתארגנות להבאת הביכורים, הכנת הטנא ועיטור הזר לראש. בבית השני והשלישי, מופיעים הביכורים עצמם: בעלי חיים, תאנים ורימונים וזוג יונים, המגיעים עם האיכר יחד. בסוף כל בית יש חלק עליז, המתאר את שמחת הביכורים. חלק זה מופיע כל פעם בהברה אחרת: לָהּ, לִי, לוּ.

מהלך הפעילות

נקרא את השיר ונשוחח על תוכנו.

נאזין לשיר, ובפזמון החוזר נטפח על הגוף.

נחזור על הפעילות הקודמת, אך הפעם נצטרף בשירה בפזמון החוזר.

ניקה בידינו את הטנא שהבאנו לגן ונסתדר בטור.

נשיר את השיר תוך כדי התקדמות במרחב, אחרי המוביל. נעצור בפזמון ונניע את הטנא מצד אל צד.

פעילויות נוספות

נעטר את ראשנו בזר פרחים שנכין עם ההורים יחד, בבית.

נביא ביכורים לגן ונרקוד עם הטנא שהבאנו.

נצייר את הביכורים שהבאנו.

נביים אירוע לחג השבועות בגן.

בְּכוֹרִים מילים: שמואל בס, לחן: שרה לוי-תנאי

אורי איפרגן, גן זית, דימונה

